

BEREISHIS: A STUDY OF TEXT, TRADITION & THEOLOGY

THE BEGINNING OF THE END (2)

רד"ק (בראשית וג)

ויאמר ה' לא ידונ רוחי וכו', אמר בלבו או אמר לננה. ומלהת "ידונ" פירשה אドוני אבי זיל... ר"ל לא יהיה רוח העליוני שנפחתי באדם, לא יהיה בメリבה עוד לעולם עם הגוף, כי הגוף נمشך לתאות הבהמות, זה באשר הואبشر, ובתולדת הבשר שקוות וקבועות התאות, אאריך להם ק"כ שנה אם יחוירו בתשובה, ואם לאו אכללה אותם מן העולם

בראשית רבה (כו:)

רבי הונא בשם רב אחא אמר בשעה שאני מוחזר הרוח לנDNA אני מוחזר רוחן לנDNA,

אבן עזרא (בראשית וג)

לא ידונ רוחי, יש אומר שהוא כמו וישב חרבו אל גדרה (דה"א כא, כז), כי הגוף לרוח כנדן

גמ' סנהדרין (קז)

משנה. דור המוביל אין להם חלק לעולם הבא, ואין עומדים בדין, שנאמר +בראשית ו+ לא ידונ רוחי באדם לעולם – לא דין ולא רוח.

אור החיים (בראשית וג)

ויאמר ה' לא ידונ רוחי וכו', ונראה שיכוון לומר להיות שה' מתנהג עם בוראיו ולהתדיין עמהם בנגלה – ויאמר ה' אל הנחש, ואל האשה אמר... וכאשר הגדרלו להתעיב אמר ה' לא ידונ עוד לעולם רוחי באדם פנים בפנים להשפט יחד... ותמצא כפי מעשי מרחיק הדרגתנו מטה מטה

רמב"ן (בראשית וג)

בשוגם הואبشر – כמו בשוגם בסגול. ופירש רשי... ואין בפירוש הזה טעם או ריח... והנכון בעיני, כי יאמר "לא יעמוד רוחי באדם לעולם", בעבור שוגם האדם הואبشر בכל בשר הרומש על הארץ... ואני ראי להיות רוח אלדים בקרבו. והעניין לומר, כי האלים עשו את האדם ישר להיותו כملא כהשתת בנפש שנית בו, והנה נמשך אחורי הבשר ובתאות הגוף... ולבן לא ידונ עוד רוח אלדים בקרבו, כי הוא גופני לא אלהי, אבל יאריך להם אם ישבו.

אברבנאל (בראשית ו-א-ד)

ואמר "לא ידונ רוחי" ... ר"ל אדם וקין כשחטא לא עשיתיהם כליה לפני שדנתה אותם לכף זכות ואמרתי שחרם הביאם לחטא... אבל עתה שאדם חטא וקין בנו חטא יותר ממנו, ואנשי הדור הזה עם הייתם בני האלים הוסיף לחטא מקין ודור ודור רק רע כל היום מה אוחיל עוד מהם, ולזה גוזר שהיה דינם מאה ועשרים שנה... אולי יזכירו ויישבו, ואם לא עניתם בהפסד כלל – הנה נתבאר שמלה ידונ היא מגורת דין

חזקוני (בראשית ו:ג)

יש לךץ ימי ולא יהיה עוד כאשר חי עד עכשו, שע"י הם משחיתים את דרכם וגוזלים וחומסים, שאינם יראיין מן המיתה.

אבן עזרא (בראשית ו:ד)

ופירוש נפילים שיפול לב הרואה אותם, שיתמה מגובה קומתם.

אונקלוס (בראשית ו:ד)

גבריא הוא בערעה ...

אבן עזרא (בראשית ו:ד)

וטעם אחריו כן, אחר המבול והנה בנו ענק בתחלה היו ממשפחה בני האלים:

רמב"ן (בראשית ו:ד)

בימים ההם – לשון רשי, בימי דור אنس ... ורבו אברהם פירש גם אחרי המבול, כי בני ענק היו ממשפחה בני האלים. ואם כן, או תהינה נשוי בני נח מזרעם וידמו לهم, או שיוודה במאמר (נדה סא א) הדורש בעוג שפלט מן המבול, ו يوسف הוא שנמלטו גם אחרים עמו:

R. Samson Rafael Hirsch (6:1-2)

How the conception of giants came to be designated by the term נפילים is not easily decided. . . . Perhaps נפל here in our case indicates somebody or something surprising beyond all reckoning falling in one's path as if dropped from heaven.